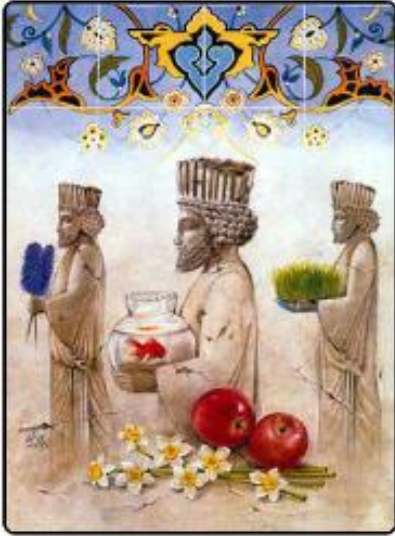

پنج شنبه 27 آبان 11 ذي الحجه 18 نوامبر

وفات ابوالعباس سقاح در سال 136 هجري قمری...

وفات ابوالعباس سقاح در سال 136 هجري قمری

ابوالعباس، عبدالله بن محمد بن علي بن عبدالله بن عباس، معروف به "سقاح"، نخستین کسی است که از طایفه بني عباس به خلافت رسید.

در اواخر حکومت امویان، نهضتی بزرگ تحت پوشش "الرضامن آل محمد(ص)" بر ضد حکومت بني امیه، سراسر جهان اسلام را فراگرفت و هرروز نفرت مردم نسبت به امویان و علاقه و محبتشان به هاشمیان و وابستگان به خاندان رسالت، زیادتر می شد. صحنه گردانان این نهضت عظیم، فرزندان امام حسن مجتبی(ع)، معروف به بني الحسن (ع) و اولاد و احفاد عباس بن عبدالمطلب، عموی پیامبر اکرم (ص) بودند.

ابومسلم خراسانی، در خراسان و شرق عالم اسلام و ابوسلمه خلال در مناطق عرب نشین، داعیان بزرگ آنان بودند و با فراگیر کردن نهضت، امویان را وادار به شکست نمودند و پاکستن مروان بن محمد، معروف به مروان حمار، به خلافت امویان، پایان بخشیدند. اما در تصاحب خلافت، بني عباس پیش دستی کرده و آن را از رقیب داخلی اش، یعنی بني الحسن ربوده و برای خویش از مردم بیعت گرفتند. ابوالعباس سقاح، اولین خلیفه عباسی است که در ربیع الاول سال 133 قمری، زمام امور مسلمانان را بدست گرفت.

در زمان او، هوادارانش با سپاهیان مروان بن محمد و بازماندگان آنان نبرد کردند و بني امیه را در شام، قتل عام نمودند. ابوسلمه خلال، که در پیروزی نهضت عباسیان نقش به سزایی داشت، پس از استقرار ابوالعباس سقاح در مقام خلافت، مورد کینه و خشم باطنی وی قرار گرفت و ناجوانمردانه در تاریکی شب به قتل رسید. سقاح، قتل وی را به گردن خوارج انداخت و از این راه بر جنايت خویش پرده ای پوشید.

عاملان سقاح با مردم مناطق شهرهای مختلف، رفتار خشن و سختی اعمال می کردند و هر کسی را به بهانه های واهی به تیرو تیغ می سپردند. در این میان، جنایت برادرش یحیی بن محمد در موصل و کشتن تعداد بیشمار از مردم و هتک نوامیس آنان، چهره زشتی از زمام داری این طایفه را از آغاز خلافتشان به مردم نشان داد.

آن طوری که نقل شد، وی نسبت به آل ابی طالب(ع) و علویان مبارز، اعم از بني الحسن(ع) و بني الحسين(ع) و سایر سادات منتسب به بیت رسالت و امامت، رفتاری نیکو داشت و به آنان احسان های زیادی می نمود.

سر انجام، در دهم ذي حجه، سال 136 قمری پس از نزدیک به چهار سال خلافت، در شهر انبار واقع در کشور کنونی عراق بدرود حیات گفت و در همان شهر به خاک سپرده شد.

پس از وی، برادرش منصور دوانقی بنا به وصیت او به خلافت رسید.

درگذشت منوچهر بزرگمهر فرزند میرزا یوسف خان در سال 1365 هجري شمسی

منوچهر بزرگمهر فرزند میرزا یوسف خان ملقب به علیم السلطنه در سال 1365 هجري شمسی درگذشت. او تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در تهران به پایان رساند و دو سال در مدرسه حقوق تحصیل کرد و سپس به انگلستان رفت و با اخذ درجه لیسانس حقوق از دانشگاه بیرمنگام به ایران بازگشت. وی تسلط کامل به زبان انگلیسی کتب فلسفی فراوانی ترجمه کرد که #171; پوپر، تحلیل ذهن، رساله درباره فهم انسانی، حقیقت و منطق، ژان پل سارتر و فلسفه چیست» از آن جمله اند. از منوچهر بزرگمهر کتب دیگری چون #171; از بیرون گود، دیگ جوش قلندر، عرفان نو و مرقعات صاحبدل» باقی مانده است.